

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2024. március 18.
(OR. en)

7865/24

COPS 128
CFSP/PESC 398
CLIMA 127
DEVGEN 35
ENV 316
ONU 35
RELEX 339
CONUN 59
ENER 142
SUSTDEV 42

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Tárgy: A Tanács következtetései az uniós zöld diplomáciáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az uniós zöld diplomáciáról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2024. március 18-i ülésén jóváhagyott.

A Tanács következtetései az uniós zöld diplomáciáról***Az igazságos és inkluzív zöld átállást előmozdító és a globális kötelezettségvállalások végrehajtását támogató uniós diplomácia***

1. A Tanács újólal hangsúlyozza az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és a szennyezés jelentette – gyorsuló ütemű, mélyülő és egymást kölcsönösen erősítő – hármas környezeti válság súlyosságát, mely válság globális és egzisztenciális fenyegetést jelent, és súlyosbítja a fennálló biztonsági aggályokat. A Tanácsnak szilárd meggyőződése, hogy ezt a válságot átfogó és integrált módon, megerősített multilateralizmus és globális fellépés útján, valamint az uniós kül- és biztonságpolitika központi elemeként kell kezelni.
2. A Tanács újólal megerősíti: az EU szilárdan elkötelezett amellett, hogy szorosan együttműködjön partnereivel a globális szintű, igazságos és inkluzív zöld átállás felgyorsításában. A Tanács hangsúlyozza, hogy az uniós zöld diplomácia kulcsszerepet tölt be a globális kötelezettségvállalások meghonosításában és megszilárdításában, valamint végrehajtásuk előmozdításában, azokat is beleértve, amelyek az ENSZ Dubajban megrendezett 28. éghajlatváltozási konferenciáján jóváhagyott, a Párizsi Megállapodás szerinti első globális értékelés eredményeiben, valamint a biológiai sokféleségre vonatkozó globális keretben szerepelnek. Ezzel összefüggésben az EU és tagállamai a továbbiakban is erősíteni fogják a partnerekkel olyan ambiciózus nemzetileg meghatározott hozzájárulások (NDC-k) kidolgozása és végrehajtása terén folytatott együttműködést, amelyek hatékonyan foglalkoznak a globális értékelés keretében tett kötelezettségvállalásokkal, „a fosszilis tüzelőanyagokról való átállást” is beleértve. Ezen túlmenően az EU és tagállamai együtt fognak működni a partnerekkel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiák és cselekvési tervek, valamint a vonatkozó célértékek kidolgozása és benyújtása érdekében. Ezeket a Biológiai Sokféleség Egyezmény Feleinek 16. Konferenciája előtt kell aktualizálni és kidolgozni. A Tanács felszólítja a G20-tagokat, hogy e tekintetben vállaljanak vezető szerepet, mivel ők képviselik a globális kibocsátások mintegy 80%-át, és kulcsszerepet töltenek be a világ környezeti és éghajlati kihívásainak kezelésében. A Tanács nyomatékosan hangsúlyozza, hogy – amint arra az IPCC, az IPBES és az IRP¹ jelentései is felhívják a figyelmet – azonnali, sürgős és gyorsított fellépésre van szükség, és újólal megerősíti annak fontosságát, hogy a klímasemlegességre való globális átállás tudományos alapokon nyugvó, igazságos, inkluzív, fenntartható, valamint a természettel összhangban álló és az EU kötelezettségvállalásaihoz, szakpolitikáihoz, elveihez és értékeihez igazodó folyamat legyen. A Tanács felszólít a partnerekkel minden szinten – és a vállalkozásokkal és az iparágakkal

¹ Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület, a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform és a Nemzetközi Erőforrás Testület.

közösen – folytatott együttműködés megerősítésére annak érdekében, hogy teljes mértékben ki lehessen aknázni a zöld átállás által mindenki számára kínált lehetőségeket – a megerősített versenyképességet, munkahelyteremtést és növekedést is beleértve –, valamint felhívja a figyelmet a szabad, nyitott és tisztességes kereskedelem támogató szerepére.

3. A Tanács súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a világszerte dúló fegyveres konfliktusok – azon túl, hogy hatalmas emberi szenvedést okoznak – károsítják az éghajlatot és a környezetet, valamint kockázatot jelentenek a hármas környezeti válság kezelésére irányuló hatékony globális fellépésre nézve.
4. A Tanács elítéli Oroszország Ukrajna elleni jogellenes, provokáció nélkül indított és indokolatlan agressziós háborúját, és ismételten töretlen támogatásáról biztosítja Ukrajnát és annak népét. A háború súlyos környezeti károkat okozott, nukleáris biztonsági kockázatokat eredményezett, valamint az energia- és az élelmiszer-ellátás bizonytalanságához vezetett világszerte. A Tanács hangsúlyozza, hogy fel kell mérni a károkat, és elkötelezett amellett, hogy Ukrajna helyreállításának és újjáépítésének összefüggésében kezelje azokat. A Tanács továbbá felszólítja a nemzetközi közösséget Oroszország felelősségre vonására.
5. A Tanács az összes partnert felszólítja arra, hogy lépjenek fel az olyan dezinformációval és félretájékoztatással szemben, amelyek célja az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleség csökkenésével, a környezetkárosodással, a szennyezéssel és ezek következményeivel kapcsolatos hamis vagy manipulált információk létrehozása és terjesztése, valamint rámutat a tudomány és az oktatás jelentőségére.
6. Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság változatlanul az EU közös iránytűjét és alapvető értékeit jelentik, többek között a zöld diplomáciánkon belül is. A tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való hozzáférés emberi jog. Kiemelt hangsúlyt kell helyezni a gyermekek és a fiatalok jogaira, mivel a gyermekek és fiatalok a változás előmozdítóiként nélkülözhetetlen szerepet töltenek be a jövőbeli kihívásokat és megoldásokat illetően. Az EU emellett a továbbiakban is tiszteletben fogja tartani, elő fogja mozdítani és meg fogja védeni a nemek közötti egyenlőséget, minden nő és lány emberi jogainak maradéktalan érvényesülését, valamint a nők és lányok önrendelkezését. A Tanács hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők és a fiatal generációk jobban hallathassák hangjukat az éghajlattal, az energiával, a környezetvédelemmel és a vízzel kapcsolatos szakpolitikák javítását célzó döntéshozatalban – annak minden szintjén –, valamint hogy teljes körű, egyenlő és érdemi módon vehessenek részt, illetve vezető szerepet tölthessenek be abban. A Tanács továbbá azt is hangsúlyozza, hogy együttműködést kell folytatni a civil társadalommal, a környezetvédelemmel foglalkozó emberijog-védőkkel, az őslakos népekkel, a helyi közösségekkel és a fogyatékkal élő személyekkel, meg kell védeni őket, valamint lehetővé kell tenni a társadalmi szerepvállalásukat.

7. A Tanács összehangolt megközelítésre szólít fel az éghajlatváltozás, a talajromlás, az elsivatagosodás és a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelem terén, valamint hangsúlyozza az óceánok és az ökoszisztémák kritikus szerepét és a természetalapú megoldások fontosságát. Ezzel összefüggésben a Tanács fokozott együttműködésre szólít fel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének (UNFCCC), a Biológiai Sokféleségről Egyezménynek (CBD) és az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezménynek (UNCCD) a titkárságai között, és felkéri a részes feleket, hogy az erősebb nemzetközi és nemzeti szintű szinergiák előmozdítása érdekében adott esetben fokozzák a nemzeti kapcsolattartó pontok közötti együttműködést.
8. A Tanács várakozással tekint egy cselekvésorientált paktumnak a jövőről szóló, 2024. szeptemberi ENSZ-csúcstalálkozón történő elfogadása elé. A paktum várhatóan újlag megerősíti majd a multilaterális rendszer reformja melletti elkötelezettséget, valamint lehetővé fogja tenni az ENSZ számára a jelenlegi és a jövőbeli globális kihívásokkal való foglalkozást, és azt, hogy az ENSZ teljesíteni tudja a főbb kötelezettségvállalásait, ideértve a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendet, a fenntartható fejlődési célokat, a Párizsi Megállapodást, az addisz-abebei cselekvési programot és a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégiát. A paktum emellett a tervek szerint az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése, a környezetkárosodás, a fejlesztési szükségletek, az emberi jogok, valamint a béke és a biztonság közötti összefüggésekkel is foglalkozni fog.
9. A Tanács felkéri a partnereket, hogy szorosan működjenek együtt az Unióval a zöld átállás felgyorsítása és a zöld átállásból fakadó előnyök kiaknázása érdekében, és támogatja a globális kötelezettségvállalások olyan keretek útján történő végrehajtását, mint például a zöld szövetségek, zöld partnerségek, zöld menetrendek, magas szintű párbeszéd, kereskedelmi megállapodások és más fontos együttműködési formák, köztük például a Szamoai Megállapodás. A Tanács újlag hangsúlyozza az „Igazságos energetikai átmenet” partnerségek fontosságát, és továbbra is elkötelezett amellett, hogy az érintett partnerek támogatásával tovább folytatódjon azok működőképessé tétele. Az EU – többek között az NDICI – Globális Európa eszköz és az „Európa együtt” kezdeményezések útján, valamint a Global Gateway stratégia keretében – továbbra is szorosan együtt fog működni a keleti és a déli szomszédságon, a Nyugat-Balkánon, Afrikán és világ egyéb részein belüli partnereivel, köztük is mindenekelőtt a legkiszolgáltatottabb helyzetű partnerekkel, a legkevésbé fejlett országokat és a fejlődő kis szigetállamokat, valamint azokat a partnerországokat is beleértve, amelyek ambiciózus terveket terjesztettek elő. A Tanács hangsúlyozza a magánszektor és a vállalkozások ezen erőfeszítésekben betöltött szerepének és a velük való együttműködésnek a fontosságát.

10. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy az Unió felé vezető útjukkal összhangban erősítse meg az uniós tagjelölt országoknak ahhoz nyújtott támogatást és a velük annak érdekében folytatott együttműködést, hogy fel lehessen gyorsítani az energia, a környezetvédelem és az éghajlat területére vonatkozó uniós vívmányokhoz való igazodásukat és e vívmányok általuk történő végrehajtását – többek között az Energiaközösség összefüggésében is –, valamint hogy elő lehessen segíteni az igazságos és inkluzív zöld átállásukat.
11. A Tanács köszönetet mond az Egyesült Arab Emírségeknek, amiért Dubajban otthont adott az ENSZ éghajlatváltozási konferenciájának (COP28), és üdvözli az egyesült arab emírségek konszenzus elfogadását. Az EU várakozással tekint az elé, hogy a COP29 és a COP30 alkalmával elérendő sikeres és ambiciózus eredmények érdekében együttműködjön az összes partnerrel, köztük a COP-nak a jelenlegi egyesült arab emírségek elnöksége, valamint a soron következő azerbajdzsáni, illetve brazil elnöksége által alkotott elnökségi trojkával.
12. A Tanács komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a multilaterális szinten elért általános előrehaladás, valamint a nemzeti szinten tett konkrét lépések és intézkedések ellenére a Párizsi Megállapodás részes felei együttesen még mindig messze vannak attól, hogy teljesítsék a megállapodás célját és hosszú távú célkitűzéseit, amint azt az első globális értékelés is elismerte.

13. Ezzel összefüggésben a Tanács felszólítja az összes partnert, hogy kövessék nyomon az első globális értékelés eredményeinek a végrehajtását, mivel azok fontos iránymutatásként szolgálnak a mostani döntő fontosságú évtizeden belüli fokozott fellépéshez, valamint a 2025 novemberében megrendezésre kerülő COP30 előtt kilenc–tizenkét hónappal benyújtandó, nemzetileg meghatározott hozzájárulások (NDC-k)² előkészítéséhez. Ezeknek a lehető legambiciózusabb intézkedéseket kell tükrözniük, valamint szinergiák kialakítására kell törekedniük a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrenddel. Az ebben a döntő jelentőségű évtizedben és azon túl kifejtendő magasabb ambíciószint megköveteli, hogy a 2019-es szintekhez képest 2030-ig 43%-kal, 2035-ig pedig 60%-kal csökkenjen a globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás szintje. A Tanács arra ösztönzi a G20-tagokat, hogy vállaljanak vezető szerepet az első globális értékelés eredményeinek a végrehajtásában – a fosszilis tüzelőanyagokról való átállást is beleértve –, és felkéri az összes partnert, hogy működjenek együtt az Unióval és annak tagállamaival a nemzetileg meghatározott hozzájárulások ambíciószintjének a növelésében. Az EU elkötelezett amellett, hogy a 2035-re elérendő célértékeket tartalmazó ambiciózus NDC-k kidolgozása és végrehajtása érdekében partnerországokkal, fejlesztési partnerekkel, nemzetközi szervezetekkel és olyan szervezetekkel is együttműködjön, mint például az NDC-kkel kapcsolatos partnerség. Az EU emlékeztet a COP28 alkalmával az összes fél felé intézett azon felhívásra, melynek értelmében a feleknek egyrészt az NDC-ikbe bele kell foglalniuk a gazdaság egészére kiterjedő olyan kibocsátáscsökkentési célértékeket, amelyek az összes üvegházhatású gázt, az összes ágazatot és az összes kategóriát felölelik, másrészt pedig igazodniuk kell a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló célhoz. A Tanács továbbá felszólítja a partnerországokat, hogy nyújtsák be vagy aktualizálják az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátást támogató, hosszú távú fejlesztési stratégiáikat, amelyek a nettó zero üvegházhatásúgáz-kibocsátási célok 2050-ig történő teljesítésére irányulnak.
14. A Tanács újlag megerősíti, hogy az EU elkötelezett a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő megvalósítása mellett, azt követően pedig negatív kibocsátást kíván elérni, továbbá hogy az EU azt a köztes célt is kitűzte, hogy az 1990-es szintekhez képest 2030-ig legalább 55%-kal kell csökkenteni a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az EU határozott és döntő lépéseket tesz ezeknek az európai klímarendeletben rögzített, jogilag kötelező erejű célértékeknek az elérése érdekében, és felajánlja, hogy megosztja partnereivel a tapasztalatokat, a levont tanulságokat, a legjobb gyakorlatokat, valamint az uniós szakpolitikák, kutatás, ipar és vállalkozások keretében, illetve által kidolgozott innovatív megoldásokat globális szinten, ezzel ambiciózusabb NDC-k kidolgozását és végrehajtását támogatva.

² A Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia (CMA) 5. ülésén elfogadott határozat, Az első globális értékelés eredménye, 166. pont, előzetes, szerkesztés nélküli változat [CMA4_AUV_TEMPLATE](https://unfccc.int/CMA4_AUV_TEMPLATE) (unfccc.int).

15. A Tanács nyugtázza az „Európa 2040-re kitűzött éghajlat-politikai célja, valamint útja a legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímasemlegesség felé” tárgyú bizottsági közlemény közzétételét és a közleményben megfogalmazott ajánlásokat. A közlemény hasznos információkkal segíti a jóval a COP30 előtt benyújtandó uniós NDC megvitatását. Emellett erőteljes jelzést küld a piacoknak és a befektetőknek, valamint más nemzetközi partnereknek arra vonatkozóan, hogy növeljék saját ambíciósintjüket, illetve arra vonatkozóan is, hogy a világot olyan pályára kell állítani, amely összeegyeztethető az 1,5 °C-os hőmérsékleti céllal.
16. A Tanács felkéri a partnereket, hogy működjenek együtt az Unióval a kibocsátások csökkentésének és a zöld beruházások ösztönzésének leghatékonyabb és legköltséghatékonyabb módját jelentő szén-dioxid-árzásra vonatkozó globális megközelítés kidolgozásában, továbbá más joghatóságokat is arra ösztönöz és támogatja őket abban, hogy vezessenek be saját szén-dioxid-árzási mechanizmust, illetve hogy javítsák saját szén-dioxid-árzási mechanizmusukat többek között azáltal, hogy összehangolják szén-dioxid-piacukat a Párizsi Megállapodáshoz igazodó szén-dioxid-piac kiépítésére irányuló cselekvési felhívással. Az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmussal összhangban – melynek célja a kibocsátásáthelyezés kockázatának a WTO-val összeegyeztethető módon történő csökkentése – a Tanács fokozott nemzetközi együttműködésre és a partnerek bevonására szólít fel a termelési folyamatok szén-dioxid-kibocsátásának csökkentése érdekében.
17. A Tanács továbbá sürgősen felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egyrészt arra, hogy folytassanak együttműködést a partnerekkel, valamint a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezeten (ICAO) és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezeten (IMO) belül annak érdekében, hogy sikerüljön ambiciózus intézkedésekről megállapodni a nemzetközi közlekedés – a hajózást és a légi közlekedést is beleértve – kibocsátásainak kezelésére vonatkozóan, másrészt pedig arra, hogy dolgozzanak azon, hogy 2050-re el lehessen érni a klímasemlegességet az építőiparban. A Tanács emellett felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy a montreali jegyzőkönyv kigali módosítása alapján az elkövetkező tíz évben mozdítsák elő a fluorozott szénhidrogének globális szintű és ambiciózus fokozatos kivezetését, valamint az egyéb fluortartalmú gázok (F-gázok) – például a kén-hexafluorid (SF₆) – kibocsátásának jelentős mértékű csökkentését.

18. A Tanács – elismerve a globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalás végrehajtása terén elért eredményeket – emlékeztet arra, hogy a növekvő metánkibocsátás kezelése érdekében konkrét intézkedésekre van szükség. Az EU változatlanul fel fogja szólítani azokat a partnereket, amelyek ezt még nem tették meg, hogy csatlakozzanak a kötelezettségvállaláshoz, és NDC-ikbe foglaljanak bele konkrét metáncsökkentési intézkedéseket. A Tanács hangsúlyozza, hogy minden érintett ágazatban célzott intézkedésekre van szükség, és felhívja a figyelmet azokra a rövid távú lehetőségekre, amelyek a metánszivárgások, a lefűtás és a fáklyázás kezelésére vonatkozóan az energiaágazatban rejlenek, valamint a nemzetközi metánkibocsátási megfigyelőközpont munkájának támogatása érdekében felszólít a partnerországokkal folytatott együttműködés megerősítésére. Ezzel összefüggésben a Tanács kiemeli annak fontosságát, hogy a termelő országokkal együttműködésben megeremtsük a kapcsolódó feltételeket, többek között olyan, a metánkibocsátás csökkentését célzó hatékony kereskedelmi rendszerek révén, mint például az „Ön összegyűjti, mi megvesszük” elnevezésű rendszer³.
19. A globális értékelés keretében megfogalmazott azon felhívásra építve, miszerint az energiarendszerekben igazságos, szervezett és méltányos módon kell megvalósítani a fosszilis tüzelőanyagokról való átállást, felgyorsítva a fellépést ebben a döntő fontosságú évtizedben, hogy ezáltal 2050-re – a tudományos eredményekkel összhangban – sikerüljön elérni a nettó zero üvegházhatásúgáz-kibocsátást, a Tanács hangsúlyozza, hogy a 2023. októberi következtetésein alapuló fellépésre van szükség. Ezzel összefüggésben az Uniónak és tagállamainak határozott szándéka, hogy együttműködjenek a partnerországokkal annak előmozdítása érdekében, hogy az energiaágazat – az évszázad közepére elérendő klímasemlegességi célkitűzéssel összhangban – már jóval 2050 előtt túlnyomórészt mentes legyen a fosszilis tüzelőanyagoktól, valamint eltökéltek aziránt, hogy – a mostani döntő fontosságú évtized alatti intézkedések felgyorsítása révén – további ágazati mérföldkövek és ambíciók végrehajtásán munkálkodjanak arra törekedve, hogy már a 2030-as években megvalósuljon a teljes mértékben vagy túlnyomórészt dekarbonizált globális villamosenergia-rendszer, kizorítva a széntüzelésen alapuló új energia-előállítást. E tekintetben a Tanács kiemeli a partnerországokkal többek között olyan többoldalú kezdeményezéseken keresztül folytatott hatékony együttműködés fontosságát, mint például a Szövetség a széntüzelés kizorításáért (Powering Past Coal Alliance). A Tanács emlékeztet arra, hogy a lehető leghamarabb ki kell vezetni a fosszilis tüzelőanyagokhoz kapcsolódó olyan támogatásokat, amelyek nem az energiaszegénység enyhítését vagy az igazságos átmenetet szolgálják.

³ A Tanács 2023. októberi következtetése az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) Felel 28. Konferenciájának (COP28) (Dubaj, 2023. november 30. – december 12.) előkészítéséről.

20. A Tanács üdvözlí a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó globális vállaláshoz csatlakozott partnereket, és az összes partnert arra ösztönzi, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokba és azok végrehajtásába integrálják a globális értékelés keretében megfogalmazott azon globális célokat, amelyek értelmében 2030-ig meg kell háromszorozni a globális megújulóenergia-kapacitást és meg kell kétszerezni az energiahatékonyság-javító intézkedések globális szintű átlagos éves ütemét. A Tanács felszólít arra, hogy az EU a zöld diplomáciája keretében továbbra is mozdítsa elő a megújuló energia gyorsított ütemű elterjedését és az energiarendszerekbe történő gyorsított ütemű integrációját, valamint az energiahatékonyság elsődlegességének elvén alapuló megközelítés alkalmazását – amelyek a leginkább piackész és elérhető nagy léptékű mérséklési technológiák közé tartoznak –, továbbá a támogató szakpolitikai környezet kialakítását és a pénzügyi mozgások összehangolását, mindenekelőtt a fejlődő országok támogatása érdekében. E tekintetben a Tanács rámutat a partnerországokkal – a Nyugat-Balkánt, valamint a keleti és a déli szomszédságot is beleértve – való villamosenergia-hálózati összeköttetések fontosságára. A Tanács felszólít arra, hogy az EU a zöld diplomáciája keretében továbbra is mozdítsa elő a biztonságos és fenntartható karbonszegény technológiák bevezetését.
21. A Tanács elismeri, hogy megbízható szabványokra és tanúsítási rendszerekre épülő, szabályokon alapuló, átlátható és torzulásoktól mentes globális hidrogénpiacokra van szükség, valamint hogy ki kell építeni a szükséges infrastruktúrát, mindeközben a vízhiányt és a környezeti stresszt is szem előtt tartva. A Tanács hangsúlyozza, hogy az olyan kibocsátáscsökkentési technológiák, amelyek nem károsítják jelentős mértékben a környezetet, csak korlátozott mértékben állnak rendelkezésre, és azokat az elsősorban a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatokból származó kibocsátások csökkentésére kell felhasználni, valamint hogy az eltávolítási technológiáknak hozzá kell járulniuk a globális szintű negatív kibocsátásokhoz, és azokat – különösen ebben a mostani döntő fontosságú évtizedben – nem szabad az éghajlat-politikai fellépés késleltetésére használni olyan ágazatokban, ahol megvalósítható, hatékony és költséghatékony mérséklési alternatívák állnak rendelkezésre.
22. Tekintettel arra, hogy egyes partnerországok a nukleáris energia mellett döntenek, a Tanács újólág hangsúlyozza, hogy – regionálisan, az EU határainak közvetlen közelében és globálisan – a továbbiakban is elő kell mozdítani és támogatni kell a nukleáris biztonságra, a környezetre és az átláthatóságra vonatkozó legszigorúbb előírásokat.

23. A Tanács fokozott előrelátást sürget annak érdekében, hogy fel lehessen mérni a globális energetikai átmenet változó geopolitikai dinamikáit, valamint proaktív szakpolitika kialakítására szólít fel annak érdekében, hogy mihamarabb kezelni lehessen a szóban forgó dinamikákat. A Tanács emellett a partnerekkel folytatott együttműködésre is felhív annak tükrében, hogy az Unióban, az Unió közelségében és globális szinten várhatóan csökkenni fog a fosszilis tüzelőanyagok iránti kereslet.
24. A Tanács üdvözli azokat a – többek között az uniós energiaplatformon és az AggregateEU mechanizmuson keresztül megvalósuló – hathatós diverzifikációs erőfeszítéseket, amelyek hozzájárultak az Unió Oroszországtól való energiafüggőségének a fokozatos megszüntetéséhez. Annak érdekében, hogy a klímasemlegességre való átállás során mindvégig szavatolni lehessen az energiabiztonságot és az energia megfizethetőségét, a Tanács felszólítja a főképviselet és a Bizottságot, hogy a partnerországokkal szoros együttműködésben továbbra is támogassák ezeket a diverzifikációs erőfeszítéseket, összhangban a versailles-i nyilatkozattal. A Tanács hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az átlátható, szabályokon alapuló és likvid piacokat és a harmadik országokkal való összeköttetéseket, ugyanakkor elismeri, hogy el kell kerülni a fosszilis tüzelőanyagokat érintő bezáródási hatások kialakulását, biztosítva, hogy az energiapolitikai tervezés igazodjon az 1,5 °C-os célkitűzéshez, valamint szavatolva a rendeltetés módosításában rejlő potenciált és az infrastruktúra időtállóvá tételét. A Tanács aggodalommal állapítja meg, hogy a kritikus energetikai infrastruktúrák fokozódó kiber- és fizikai fenyegetésekkel szembesülnek, és hangsúlyozza, hogy – többek között a globális partnerekkel folytatott együttműködés révén – erősíteni kell az energiarendszerek rezilienciáját. Zöld diplomáciája keretében az Unió adott esetben a továbbiakban is támogatni fogja az érintett tagállamokban és Ukrajnában folyamatban lévő olyan erőfeszítéseket, amelyek célja a nukleárisfűtőanyag-ellátás diverzifikálása.
25. A Tanács elkötelezett az Oroszországgal szemben – többek között az energiaágazatban – bevezetett szankciók teljes körű és eredményes végrehajtása, valamint a kijátszásuk megakadályozása iránt, továbbá felszólítja a partnereket, hogy fokozzák az olajárplafonpolitika érvényre juttatása terén folytatott együttműködést.
26. A Tanács elkötelezett amellett, hogy a partnerekkel együttműködve továbbra is támogassa Ukrajnát, többek között olyan felszerelésekkel, amelyek az energiarendszerének megjavításához, helyreállításához és védelméhez, valamint ahhoz szükségesek, hogy az ország az Unióéhoz szorosan kapcsolódó reziliensebb, decentralizáltabb és fenntarthatóbb energiaágazatot tudjon kiépíteni.

27. A Tanács hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy az elkövetkező évtizedekben garantálni lehessen az energiabiztonságot és csökkenteni lehessen a stratégiai függőségeket, a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabállyal összhangban meg kell erősíteni és diverzifikálni kell az energetikai átmenethez szükséges kritikus fontosságú nyersanyagok globális ellátási láncait, magas szintű környezetvédelmi és szociális normákat szavatolva és maradéktalanul figyelembe véve a folyamat geopolitikai dimenzióját.
28. A Tanács emlékeztet arra, hogy a 7. fenntartható fejlődési céllal összhangban sürgősen eredményeket kell elérni az energiaszegénység kezelése és a megfizethető, megbízható, fenntartható és modern energiához való egyetemes hozzáférés biztosítása terén, mégpedig többek között a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő olyan finanszírozási modellek révén, amelyek az energiaszegénység nemi vonatkozású hatásainak leküzdésére és arra irányulnak, hogy a nők nagyobb mértékben férhessenek hozzá a tiszta energia ágazatán belüli munkahelyekhez. A Tanács megjegyzi, hogy kiemelt hangsúlyt kell fektetni a megújuló energiához való hozzáférés kiépítésére és a vidéki területek – decentralizált energiarendszerek útján történő – villamosítására, valamint a tiszta főzés megvalósításának kihívására, amely a lakóhelyelhagyás körülményei között is fennáll. E tekintetben a Tanács felszólítja a partnereket, hogy fokozzák erőfeszítéseiket és hozzájárulásaikat a leginkább rászoruló, legkiszolgáltatottabb helyzetű személyek támogatása érdekében.
29. A hármas környezeti válság kezeléséhez több pénzügyi forrás mozgósítására van szükség, amelyek nagy részének magánforrásokból kell származnia. Ezzel összefüggésben a Tanács újólal hangsúlyozza, hogy a tőkeáramlást ezen évtized során sürgősen össze kell hangolni az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlődés felé vezető pályával, mivel ez kulcsfontosságú tényező azon globális erőfeszítéshez, amely a finanszírozás széles körű mozgósítására, valamint a globális szinten fenntartható finanszírozás és tőkepiacok e tekintetben való elmélyítésére irányul.

30. A Tanács újílag hangsúlyozza a globális pénzügyi struktúra reformja felgyorsításának fontosságát, és nyugtázza az olyan kezdeményezéseket, mint például az új globális finanszírozási paktummal foglalkozó csúcstalálkozó és a Bridgetown-program 2.0. Az EU és tagállamai felszólítják a multilaterális fejlesztési bankokat, azok részvényeseit és a magánszektor, hogy jelentős mértékben és rövid időn belül fokozzák az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását szolgáló források nyújtását és mobilizálását, valamint növeljék e finanszírozás hatókörét, hogy az eljusson különösen a legszegényebb közösségekhez és országokhoz, ideértve az instabil és a konfliktusok által érintett területeket, amelyek gyakran egyszerre szembesülnek nagy adósságokkal és a költségvetési mozgástér hiányával. A Tanács kiemeli, hogy egyetlen országban sem kellene kizárnia egymást a szegénység elleni, illetve a bolygónkért folytatott küzdelemnek. Az EU arra ösztönzi a pénzügyi intézményeket, hogy nyújtsanak több támogatást különösen az alkalmazkodást és a rezilienciaépítést szolgáló kezdeményezéseknek, egyúttal pedig teremtsenek egyensúlyt a mérséklés és az alkalmazkodás között.
31. Az EU és tagállamai várakozással tekintenek a nemzetközi partnerekkel való, arra irányuló együttműködés elé, hogy a COP29 keretében meghatározásra kerüljön az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásával kapcsolatos új, számszerűsített kollektív cél, amely figyelembe veszi a fejlődő országok prioritásait és szükségleteit – fontos elemként kezelve a közfinanszírozást –, célzottabb – különösen a legkiszolgáltatottabb országokra és közösségekre irányul –, ugyanakkor hangsúlyozottan kulcsszerepet játszik a magánberuházások mozgósításában. Emellett meg kell erősíteni a beruházások olyan támogató környezetét, amely valamennyi országban jobban ösztönzi az éghajlatvédelmi törekvést, valamint katalizálja a magánberuházásokat és a belföldi források mozgósítását.
32. A Tanács újílag megerősíti, hogy az új, számszerűsített kollektív cél ambiciózus meghatározásához szélesebb hozzájárulói bázis szükséges, és felkér minden országot – a feltörekvő gazdaságokat is beleértve –, hogy pénzügyi lehetőségeikhez mérten járuljanak hozzá az új célhoz. Felismerve, hogy az igények jelentősek, a hagyományos közfinanszírozási források pedig önmagukban nem képesek biztosítani az új cél eléréséhez szükséges összegeket, a Tanács további új és innovatív, változatos területekről – például a fossziliztüzelőanyag-ágazatból és más magas kibocsátású ágazatokból – származó finanszírozási források feltárására és klímafinanszírozás nyújtására történő felhasználására szólít fel, beleértve a legszegényebb és az éghajlatváltozással szemben legsérülékenyebb országok és közösségek támogatását az éghajlatváltozás mérséklésében, valamint az azzal szembeni rezilienciaépítésben. A Tanács várakozással tekint a nemzetközi adózással foglalkozó munkacsoport által végzett munka, valamint első, a lehetőségekre vonatkozóan a COP29 keretében előterjesztendő értékelései elé.

33. Az EU és tagállamai 2022-ben 28,5 milliárd EUR hozzájárulást nyújtottak az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi közfinanszírozásához – ennek több mint felét az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vagy horizontális (az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást is célzó) intézkedésekre fordították –, valamint további 12 milliárd EUR összegű magánfinanszírozást mozgósítottak, amivel jelentősen hozzájárultak a klímafinanszírozás terén kitűzött 100 milliárd USD összegű célhoz.
34. Az éghajlatváltozás már jelenleg is súlyos következményeinek fényében a Tanács eltökéltségét fejezi ki aziránt, hogy – alkalmazkodóképességük javítása, rezilienciájuk megerősítése és kiszolgáltatottságuk csökkentése érdekében – együttműködjön a nemzeti alkalmazkodási tervek kidolgozásában a partnerekkel, köztük a legkiszolgáltatottabb helyzetű, a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok közé tartozó országokkal, lehetőség szerint az alkalmazkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését alkalmazva. A Tanács üdvözlí az éghajlatváltozással szembeni globális rezilienciára vonatkozó egyesült arab emírségekbeli keretnek a COP28 keretében történt elfogadását, valamint annak jóváhagyott céljait. A Tanács felszólít a meglévő struktúrák és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás jelenlegi folyamatai közötti koordinációra és együttműködésre – mind az UNFCCC-n belül, mind azon kívül –, mégpedig az alkalmazkodási és a rezilienciaépítési kezdeményezések támogatásának növelése és végrehajtásának javítása érdekében, különösen az instabil és a konfliktusok által érintett területeken; valamint emlékeztet az ENSZ főtitkára által indított, a riasztási rendszerek egyetemessé tételére vonatkozó kezdeményezés támogatásának fontosságára. A Tanács emellett újólág megerősíti a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret célkitűzéseiről iránti elkötelezettségét. A Tanács ösztönzi a reziliencia megerősítésére és az éghajlati kockázatnak való kitettség kezelésére irányuló együttműködést.
35. A Tanács nyomatékosan hangsúlyozza, hogy sürgősen fokozni kell a globális fellépést és a valamennyi forrásból származó támogatást az éghajlatváltozás negatív hatásaihoz kapcsolódó veszteségek és károk előrejelzése, minimalizálása és kezelése érdekében; valamint üdvözlí a COP28 azon határozatát, amelynek révén működőképessé válnak az új finanszírozási eszközök, köztük egy olyan alap, amely az éghajlatváltozás negatív hatásainak különösen kiszolgáltatott fejlődő országoknak a veszteségekre és károkra való reagáláshoz való segítségnyújtásra szolgál. A Tanács üdvözlí az alap kezdeti tőkésítésére és a meglévő finanszírozási eszközökre vonatkozó kötelezettségvállalásokat – köztük az EU, az EUKT és az Egyesült Arab Emírségek által tett jelentős vállalásokat –, és az alap mielőbbi elindítására szólít fel.

36. Az EU és tagállamai kiemelik elkötelezettségüket aziránt, hogy élen járjanak azokban a közös erőfeszítésekben, amelyek célja az alkalmazkodás finanszírozására szolgáló forrásokat nyújtani és mozgósítani a fejlődő országok számára, különös figyelemmel az olyan, az éghajlatváltozás negatív hatásainak különösen kiszolgáltatott országokra és közösségekre, mint a legkevésbé fejlett országok, a fejlődő kis szigetállamok, valamint az instabil és a konfliktusok által érintett államok. Ennek szellemében a Tanács felszólít minden régióban minden partnert – beleértve a fejlesztésfinanszírozást nyújtók hagyományos bázisán túli partnereket is –, hogy lehetőségeikhez mérten bővítsék ki az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás céljára, valamint a veszteségekre és károokra való reagálást szolgáló finanszírozási eszközök – köztük az alap – számára nyújtott támogatásukat. A kihívások nagyságrendjére tekintettel a Tanács hangsúlyozza továbbá azt is, hogy új és innovatív finanszírozási források feltárására van szükség.
37. A Tanács emellett nyomatékosítja, hogy meg kell védeni a kulturális örökséget az éghajlatváltozás és a szélsőséges időjárási események pusztító hatásaival szemben.
38. Az UNEP Nemzetközi Erőforrás Testülete által kiadott 2024. évi globális erőforrás-áttekintés megállapításai nyomán, valamint a globális értékelés folyamányaként a Tanács hangsúlyozza a körforgásos gazdaságban és a fenntartható körforgásos biogazdaságban rejlő lehetőségeket a következők szempontjából: a fenntartható fogyasztás és termelés megvalósítása, az erőforrás-hatékonyság előmozdítása, valamint a hulladékképződés, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a környezetszennyezés és a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatások csökkentése. Az átállás felgyorsítása érdekében a Tanács magas szintű ENSZ-konferenciát szorgalmaz a 12. fenntartható fejlődési céllal kapcsolatban, és felkéri a partnereket, hogy csatlakozzanak a körforgásos gazdasággal és erőforrás-hatékonysággal foglalkozó globális szövetséghez.
39. A szennyezés elleni globális küzdelem keretében a Tanács közös erőfeszítésekre szólít fel annak érdekében, hogy 2024-ig le lehessen zárni a – többek között a tengeri környezetben előforduló – műanyagszennyezés felszámolására irányuló, ambiciózus, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszközről szóló tárgyalásokat, amely eszköz a teljes életcikluson alapuló megközelítésre épül, és egyértelmű jelzést küld az elsődleges műanyagpolimerek gyártásának csökkentésére vonatkozóan. A Tanács továbbra is hangsúlyozza a partnerekkel e tekintetben folytatott konstruktív és aktív együttműködés szükségességét. A Tanács támogatja továbbá a „vegyi anyagokra vonatkozó globális keret – a vegyi anyagok és a hulladék ártalmaitól mentes bolygóért” nevű kezdeményezés teljes körű és gyors végrehajtását, és felszólít egy tudománypolitikai testület mielőbbi létrehozására a vegyi anyagok és a hulladék megfelelő kezeléséhez és a szennyezés megelőzéséhez való további hozzájárulás érdekében.

40. Újólág hangsúlyozva határozott elkötelezettségét a mérföldkőnek számító kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia (GBF) végrehajtása mellett, a Tanács sürgeti a részes feleket, hogy vizsgálják felül a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiáikat és cselekvési terveiket, és a GBF-hez igazított nemzeti célértékeiket a CBD részes feleinek tizenhatodik, 2024 októberében tartandó konferenciája (COP16) előtt időben nyújtásuk be a CBD titkárságának.
41. A Tanács hangsúlyozza, hogy a CBD COP16-nak fokoznia kell a GBF végrehajtását célzó lendületet, és be kell fejeznie a lezáratlan kérdésekkel – különösen az erőforrások mozgósításával és a digitális szekvenciainformációk használatából fakadó előnyök megosztására szolgáló többoldalú mechanizmussal – és a nyomonkövetési, jelentéstételi és felülvizsgálati mechanizmusokkal kapcsolatos munkát.
42. A Tanács újólág hangsúlyozza elkötelezettségét a globális biológiai sokféleség finanszírozásának fokozása és a vonatkozó költségvetési és pénzügyi mozgásoknak a GBF céljaival és célértékeivel való sürgős összehangolása mellett. A Tanács ezért felszólítja valamennyi releváns szereplőt – beleértve a multilaterális fejlesztési bankokat, azok részvényeseit és a magánszektor –, hogy fokozzák a biológiai sokféleség finanszírozását, mégpedig azáltal, hogy felkutatják valamennyi forrást – köztük az innovatív finanszírozási eszközöket –, maximalizálják a klímafinanszírozással fennálló szinergiákat, valamint javítják a fenntartható finanszírozási eszközök normáinak, például a taxonómiáknak az összehangolására irányuló nemzetközi koordinációt. Az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy a 2021–2027-es időszakban a kétszeresére, 7 milliárd EUR-ra növeli a biológiai sokféleséget célzó uniós külső finanszírozást, és több uniós tagállam tett hasonló kötelezettségvállalást. A Tanács valamennyi releváns szereplőt arra ösztönzi, hogy támogassák a biológiai sokféleségre vonatkozó globális keretnek a Globális Környezetvédelmi Alap (GEF) égisze alatt létrehozott alapját, és járuljanak hozzá ahhoz, valamint minden országot felszólít, hogy 2025-ig tárják fel, majd – arányos, igazságos, tisztességes, hatékony és méltányos módon – vezessék ki a biológiai sokféleség szempontjából káros reformöszönzőket, például egyes támogatásokat.
43. A Tanács kiemeli a talajdegradáció-semlegesség 2030-ig történő elérésének fontosságát, és üdvözli az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény részes feleinek Szaúd-Arábiában tartandó 16. konferenciáját mint olyan eseményt, amely megfelelő alkalmat ad a földterületek helyreállítására, a talajegészségre, a szárazsággal szembeni rezilienciára és a zöld átállásra irányuló nemzeti és globális fellépések felgyorsítására.

44. A Tanács elismeri, hogy a globális vízkörforgás stabilitása olyan világszintű törekvés, amely valamennyi fenntartható fejlődési cél teljesítését alátámasztja. A Tanács elismeri a vízi ökoszisztémáknak – különösen a vizes élőhelyeknek – az éghajlat-politikával és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos fellépésekben betöltött szerepét. Ezzel összefüggésben – valamint a globális vízválság fényében – a Tanács újólal hangsúlyozza a vízgazdálkodás rezilienciájára és biztonságára vonatkozó uniós stratégiai megközelítés jelentőségét, és kiemeli, hogy e tekintetben fokozott diplomáciai tevékenységre van szükség. A Tanács ösztönzi a hatékony multilaterális irányítást célzó közös erőfeszítéseket, többek között a következők révén: egy vízügyi ENSZ-különmegbízott kinevezése, a vízzel kapcsolatos prioritások jobb integrálása a releváns többoldalú folyamatokba, valamint a vízről szóló rendszeres kormányközi párbeszéd kialakítása, és ahhoz kapcsolódóan az ENSZ további, 2026. és 2028. évi vízügyi konferenciáinak és a 2024-ben New Yorkban tartandó „One Water” csúcstalálkozóinak a megrendezése. A Tanács – az ENSZ 2023. évi vízügyi konferenciájának fő eredményeként – üdvözli a vízügyi cselekvési menetrendet, valamint a vízről szóló határozatnak az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésének (UNEA) 6. ülésén történt elfogadását, és felszólít ezek mielőbbi végrehajtására. A Tanács támogatja az ENSZ hamarosan elkészülő, a vízen alapuló, a vízre és az alapvető köztisztaságra vonatkozó rendszerszintű stratégiáját annak érdekében, hogy nagyobb politikai lendületet kapjon a 6. fenntartható fejlődési cél teljesítése. A Tanács ösztönzi továbbá a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló vízügyi ENSZ-egyezmény világszintűvé tételének folytatását, amely elvezethet a globális stabilitáshoz, békéhez és biztonsághoz.
45. A Tanács üdvözli a COP28 által arra helyezett hangsúlyt, hogy az erdőirtás 2030-ig történő megállításához és visszafordításához több beruházásra, fellépésre és támogatásra van szükség, többek között a fenntartható erdőgazdálkodás és a fenntartható mezőgazdasági és élelmiszerrendszerek megerősítése révén. Az Unió kiveszi a részét a munkából, és a partnerekkel párbeszédet és együttműködést fog folytatni – többek között egy uniós együttműködési stratégiai keret, az erdők, a természet és az éghajlat területén az egyes országokra vonatkozó intézkedéscsomagok kerete, valamint a célzott „Európa együtt” kezdeményezés útján – az erdőirtásmentes értékláncok felé való globális átmenet érdekében.

46. Elismerve, hogy a mezőgazdasági és élelmiszerrendszerek az éghajlatváltozásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének egyszerre előidézői és elszenvedői, valamint az arra adott megoldás részei, a Tanács hangsúlyozza, hogy sürgősen át kell térni a fenntartható és reziliens mezőgazdasági és élelmiszerrendszerekre, és elkötelezett a partnerekkel e célból folytatott együttműködés folytatása iránt.
47. A Tanács újólá hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet az óceánalapú – köztük az óceánok „kék szénmegkötési” funkciójával kapcsolatos – intézkedések, valamint a tengeri és a part menti területek biológiai sokfélesége játszanak az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló erőfeszítések és az élelmezésbiztonság szempontjából. A Tanács ezért kiemeli, hogy eredményt kell elérni a 14. fenntartható fejlődési cél teljesítése terén, és fenntartható kék gazdaságot kell kialakítani. A Tanács következképpen felszólít a nemzetközi óceánpolitikai irányítás és párbeszéd megerősítésére, és üdvözli a 2024-ben Görögországban tartandó, „A mi óceánunk” című konferenciát és az óceánokkal foglalkozó, Franciaországban rendezendő 2025. évi ENSZ-konferenciát, jelezve elkötelezettségét a lehető legmagasabb szintű részvétel iránt.
48. A Tanács felkéri az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság valamennyi tagját, hogy a Déli-óceánon létesítsenek új védett tengeri területeket annak érdekében, hogy – konkrét eredményként, a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia „30x30” céljának és a fenntartható fejlődési célok végrehajtásának értelmében – létrejöjjön a védett tengeri területek reprezentatív rendszere.
49. Azt követően, hogy elfogadásra került a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezményének keretében létrejött megállapodás – amely megállapodás kulcsfontosságú az óceánjaink egészsége szempontjából –, a Tanács jelzi, hogy az EU és tagállamai elkötelezettek annak gyors megerősítése mellett, a partnereket pedig felszólítja a megerősítési folyamatuk felgyorsítására annak érdekében, hogy a megállapodás az óceánokkal foglalkozó, 2025. évi ENSZ-konferenciára tekintettel időben hatályba léphessen.
50. A Tanács üdvözli „Az éghajlat és a biztonság közötti összefüggésre vonatkozó új szemléletmód: Az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás békére, biztonságra és védelemre gyakorolt hatásainak kezelése” című közös közleményt, és felszólít annak teljes körű, átfogó és gyors végrehajtására.

51. A Tanács hangsúlyozza, hogy fontos annak közös és alaposabb megértése, hogy az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás megnövekedett instabilitáshoz és konfliktusokhoz vezet – és ez fordítva is igaz –, valamint olyan következményekkel jár, mint az emberi szenvedés, az erőforrások – köztük a víz és az élelmiszer – szűkössége, az országokon belüli lakóhelyelhagyás és a kényszerű migráció. Emellett akadályozza a fenntartható fejlődési célok elérését és a globális egészségügyi helyzetre is kihat. A Tanács ezért felszólít arra, hogy a releváns többoldalú és nemzetközi fórumokon folytatódjon az e kérdésekkel kapcsolatos együttműködés, mindeközben különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott személyeket aránytalan mértékben sújtó hatásokra, valamint a nőkre és a gyermekekre, köztük a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekre.
52. A Tanács üdvözli a közleményben megfogalmazott, a – többek között az ENSZ-szel, a NATO-val, az Afrikai Unióval, az EBESZ-szel és egyéb releváns kulcsfontosságú partnerekkel fennálló – partnerségek olyan megerősítésére irányuló törekvést, amely összhangban áll az EU szélesebb körű többoldalú éghajlatváltozási és környezetvédelmi menetrendjével és az uniós intézményi kerettel, valamint teljes mértékben tiszteletben tartja az EU döntéshozatali autonómiáját. A Tanács üdvözli továbbá az ENSZ Biztonsági Tanácsa (ENSZ BT) 11 tagjának közös vállalásait és az éghajlattal és biztonsággal foglalkozó ENSZ baráti kör erőfeszítéseit annak érdekében, hogy az ENSZ BT-n belül szisztematikusan előrébb lehessen vinni és kezelni lehessen az éghajlat, a béke és a biztonság közötti összefüggések kölcsönös megértését és az azokkal kapcsolatos kötelezettségvállalást.
53. A Tanács hangsúlyozza, hogy – integrált és tényeken alapuló összkormányzati megközelítést alkalmazva – érvényre kell juttatni az éghajlat, a béke és a biztonság közötti összefüggést az EU és az uniós tagállamok külső tevékenységében; hogy meg kell erősíteni az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos megalapozott uniós és tagállami tervezést és döntéshozatalt, valamint hogy az éghajlat-politikai fellépésekben nagyobb hangsúlyt kell helyezni a konfliktusérzékenységre. A Tanács felkéri a főképviselet és a Bizottságot, hogy fokozzák az erőfeszítéseket egyrészt az éghajlatváltozással szembeni felkészültség javítására irányulóan, másrészt az azon biztonsági kihívások kezelésére vonatkozó jobb uniós kapacitás érdekében, amelyek az éghajlatváltozáshoz és a környezetkárosodáshoz köthetően jelentkeznek az EU külső tevékenységében – többek között az uniós KBVP-missziók és -műveletek összefüggésében –, ehhez pedig teljes körűen használják ki az e célra szánt képzési platformot.

54. A Tanács fokozott globális együttműködésre szólít fel a nemzetközi környezeti bűnözés kezelése érdekében, ideértve a fával, a vadon élő állatokkal, az ásványokkal és a hulladékkal való jogellenes kereskedést: ez a szervezett bűnözés egyik legjövődélmezőbb formája, amely kihat mind az ökoszisztémákra, mind a biztonságra, a jogállamiságra és az emberek egészségére és megélhetésére. E tekintetben a Tanács hangsúlyozza a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni, felülvizsgált uniós cselekvési terv végrehajtásának fontosságát, amely terv középpontjában a származási, cél- és tranzitországok közötti globális partnerség megerősítése áll.
55. A Tanács kiemeli azon erőfeszítések fokozásának fontosságát, amelyek – a partnerországokkal szoros együttműködésben – előmozdítják az igazságos és inkluzív zöld átállást és támogatják a globális kötelezettségvállalások végrehajtását. Az „Európa együtt” megközelítésre építve a Tanács felkéri a főképviselőt, a Bizottságot és valamennyi uniós tagállamot, hogy politikai prioritásként közösen tegyék intenzívebbé az uniós zöld diplomáciát, mégpedig fokozott koordináció, információcsere és a fővárosi központokon alapuló releváns hálózatokon – többek között a zöld diplomáciai hálózaton (GDN) és az energiadiplomáciával foglalkozó szakértői csoporton – keresztül folytatott együttműködés, valamint a releváns földrajzi és tematikus tanácsi munkacsoportokban és helyi szinten folytatott célzott megbeszélések révén. Ebben a szellemben, és e csatornákon keresztül a Tanács felkéri az uniós tagállamokat, a főképviselőt és a Bizottságot, hogy folytassanak rendszeres véleménycserét az uniós zöld diplomáciáról. Helyi szinten a Tanács – az „Európa együtt” megközelítés szellemében – még szorosabb koordinációt és együttműködést szorgalmaz az uniós tagállamok nagykövetségei és az uniós küldöttségek között, többek között informális zöld diplomáciai központok kialakításának mérlegelése révén, szorosan együttműködve a nemzetközi partnerekkel, az uniós tájékoztatás és támogatás hatásának maximalizálása érdekében. E következtetésekkel a Tanács hangsúlyozza az EU azzal kapcsolatos elkötelezettségét, hogy együttműködjön a partnerekkel a globális kötelezettségvállalások rögzítése és megszilárdítása, valamint azoknak a célokba, szakpolitikákba és eszközökbe való átültetése érdekében, aminek az elérésében az ambiciózusabb nemzetileg meghatározott hozzájárulások is kulcsfontosságú szerepet töltenek be. A Tanács rendszeresen át fogja tekinteni az uniós zöld diplomácia fejleményeit.